

Antics goigs d'Avinyonet del Penedès

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS.

Coordenades:

Latitud: 41.36104
Longitud: 1.77962
UTM Est (X): 397925
UTM Nord (Y): 4579556

Classificació

Número de fitxa 08013-68
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Masia de Llinda](#)
[Oficis desapareguts](#)
Autoria de la fitxa J.M. Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dv., 15/11/2002 - 01:00

Descripció

Conjunt d'antics goigs que es cantaven en determinades festivitats. Els més antics que s'han trobat a Avinyonet són els de la Mare de Déu de Llinda, els de Sant Sebastià (als Gorgs), i els de Sant Salvador (a les Gunyoles). Es tracta d'unes composicions poètiques fetes per ser cantades, en llaor de la mare de Déu de Llinda i de Sant Sebastià i Sant Salvador. DE NOSTRA SENYORA DE LLINDA. Impressor Pere Alagret. Hi ha una impressió més antiga feta a l'Impremta Social de Vilanova i Geltrú l'any 1931 (col·lecció particular Oriol Puig Vidal) El text es com segueix: Oh Divina Emperadora Més que rosa en hermosura Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. Molta gràcia os envià Lo Sagrat Emmanuel, Quan l'Àngel Sant Gabriel Maria os va anomenà; Nom de Gràcia donadora Per a tota criatura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. Lo parir fou maravel·losa Sens dolor i sens pecat, Al Verb de Déu Encarnat, Restant Vós sempre donzella: Suprema desterradora Del pecat y sa amargura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. Los tres Reys del Orient, En Betlhem vos visitaren, I vostre Fill aodraren, Seguint lo Estel resplendent: Sent Vós la Estrella, Senyora Del Empíreo y sa hermosura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. Fou gran goig i sublimat Senyora aquell que tingueru Qun Vós del Sepulcre vereu A Jesús ressucitat, Triomfant en aquella hora Del Infern i presó obscura: Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. En Llenguas lo Esperit Sant, Sobre'l Col·legi baixà, I si a ells los illuminà, en Vós fou més abundant: puix la llum consoladora vos adornà de hermosura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. També aquí en lo mas de Llinda Teniu Vós Santa Capella, Donant sants consols en ella Com font que sempre se'ns brinda De gracias dispensadora Apartant tota negrura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. De Sant Sebastià la gent, En Vós té gran confiança, Puix qualsevol cosa alcanza Demanant devotament: Grans i xichs per Protectora Tenirvos tothom procura; Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura. TORNADA Puix sou la Consoladora En la major apretura: Ajudaunos gran Senyora Verge de Llinda molt pura.

Observacions:

La foto número 3 és una reproducció d'un altre goig que es conserva a l'interior de la capella de Llinda

Història

Cada Dilluns de Pasqua, la gent de Sant Sebastià dels Gorgs i dels voltants s'aplega a la capella de Llinda. Després de la celebració eucarística, que es fa davant la capella romànica, els feligresos canten els tradicionals Goigs de Nostra Senyora de Llinda, i exactament el mateix s'esdevé amb motiu de les altres festivitats de Sant Sebastià i Sant Salvador. L'origen d'aquestes composicions ja es troba al segle XII dins la literatura llatina medieval Catalunya, i hi ha diverses mostres en vers des del segle XIV -alguna de les quals podria ésser anterior- dels goigs terrenals; la més famosa i una de les més antigues és la "Ballada dels goigs de nostra Dona en vulgar català a ball rodó", conservada al "Llibre vermell de Montserrat". De la Mare de Déu, hom passà, ja al mateix segle XV, a Jesucrist i als Sants. Des del segle XVI els goigs són impresos en fulls solts i propagats per les confraries i a les esglésies, als santuaris i a les ermites de tot Catalunya, amb texts sovint únics a tot arreu, però amb variants segons les diverses edicions. Durant els segles XVI-XVIII els goigs -composts a vegades per poetes coneguts, o per versificadors afeccionats, foren un instrument de conreu i de conservació de la llengua, i amés es van utilitzar sovint amb finalitats polítiques o burlesques.

